

[Traberg Smidt]

Der er imidlertid et eller andet galt med filosofien i forslaget. For nogle år siden var det sådan, at arbejdsmarkedspolitikken på dette område var baseret på, at der var en tung grunddel af lovgivningen, som bare malede af sted, og som blev administreret, som den nu engang altid var blevet administreret, og at man lavede en ekstraordinær lov, når der så kom et eller andet ekstraordinært. Det kunne være om unge, og det kunne være om andre grupper, men i dette tilfælde er det altså om unge.

Det, der bare er problemet med den filosofi, er, at sådan som de bureaukratiske systemer i Danmark er bygget op, vil man ofte vælge at ansætte særlige medarbejdere til det specielle ekstraordinære område i stedet for at gøre det, som man i dag gør, nemlig tilpasse hele systemet, sådan at man tager hensyn til de særlige forhold, der måtte gøre det nødvendigt, f.eks. særlige hensyn til unge, særlige hensyn til kvinder.

Venstre kan meget bedre lide, at man inden for de almindelige ordninger og de almindelige ordningers nødvendige bureaukrati har en sådan fleksibilitet, at man er i stand til at tilpasse sig til de skiftende behov, i stedet for at man straks farer ud og laver særlige ordninger, som vi bagefter skal have besværet med at diskutere om tiden nu er løbet fra.

Dernæst vil jeg gå over til at fremhæve nogle detaljer, som tilsammen medfører, at det efter vores opfattelse ikke er et acceptabelt forslag. Det er f.eks. ikke acceptabelt, at man efter S-forslaget skal vente i op til et halvt år, før der sker noget. Det forslag om ungdomsydelse, som vi for få dage siden har behandlet her i Tinget, medførte, at man, straks når man henvender sig første gang for at få bistandshjælp, bliver sendt videre til noget andet end bistandshjælp. Det er et utrolig vigtigt princip, særlig for førstegangsbistandsmodtagere. Der kunne man godt frygte, at den periode, der vil gå her, vil være den samme som inden ungdomsydelsesforslaget, hvor man så at sige vænner sig til at gå på bistand og til ikke at gøre nok for at komme videre i systemet.

Det samme problem gør sig gældende med projektlønnen. Det er anført i forslaget, at der bør være en projektløn i samarbejde med de kommunale organisationer. Men det er jo lige præcis, hvad der er i gang; det er en proces, der forløber, og som allerede er ved at medføre et

resultat. For selvfølgelig er det uacceptabelt, at man ved at gå på et kommunalt beskæftigelsesprojekt får en løn, der ikke gør det attraktivt at søge et arbejde på det normale, det være sig det private eller det offentlige, arbejdsmarked. Men sådan er det i dag, og forslagsstillerne ved sikkert udmærket, at der allerede foregår meget tætte forhandlinger om en eller anden form for projektløn, som skulle fjerne dette problem.

Afslutningsvis vil jeg gøre opmærksom på, at man kan have en anden opfattelse end regeringspartierne af kommunalfuldmagten, men det er ikke i et forslag om en handlingsplan for en ungdomskontrakt, man skal forhandle kommunalfuldmagten. Det er et langt mere kompliceret spørgsmål, end at det kun skal gælde for unge.

Venstres opfattelse her er meget klar, nemlig at der ikke for tiden er behov for at ændre kommunalfuldmagten, fordi man allerede inden for den nuværende lovgivning har muligheder for at lave beskæftelsesprojekter også for unge. Der er jo også hos private arbejdsgivere en stor interesse for at deltage i den slags projekter, og det forudsættes altså også i den eksisterende lovgivning, at det netop sker i samarbejde med eksisterende private arbejdsgivere. Det er også det rigtige, for det gør måske, at man får øje på nogle kvaliteter hos en eller anden ung, som er på et beskæftigelsesprojekt, så man siger: Denne persons kvaliteter vil vi gerne knytte mere permanent til os. Sådan tror jeg det virker i det daglige, og det er sådan set også den rigtige måde.

Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Forslaget til folketingsbeslutning om en handlingsplan for en ungdomskontrakt med sikring af job og uddannelse til unge af Socialdemokratiet kan vel siges at være en slags alternativ til lovforslag nr. L 150.

Jeg vil sige her med det samme, at Fremskridtspartiet ikke vil ytre foragt over for Socialdemokratiets plan, for jeg synes faktisk, at f.eks. tankerne om, at unge og bistandsklienter skal yde noget for at kunne nyde, er nye toner inden for de socialdemokratiske bevægelser. Det har ellers lydt sådan, at hvis de fæle arbejdsgivere ikke kunne give alle arbejde, var det arbejdsgiverne, der ikke var for kløgtige. Sådan har det været de sidste 20 år.